

Arrest

nr. 156 840 van 23 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 9 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2015.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CHATCHATRIAN loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 27 mei 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 2 september 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 29 september 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 15 oktober 2015.

1.3. Op 23 oktober 2015 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager en per faxbericht betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger te zijn, afkomstig van Kumba. U bent biseksueel. Toen u 11 jaar oud was werd u door C.(...) 'geïntroduceerd'. Hij misleidde u en deed u dingen doen. Sindsdien bent u biseksueel. Na twee jaar ging C.(...) naar een andere stad en sindsdien hoorde u niets meer van hem. U had ook een relatie met A.(...) en met E.(...), met wie u een dochter heeft. E.(...) was niet op de hoogte van de relatie die u intussen had met Ey.(...), een man met wie u sinds 2007 een relatie hebt.

In 2008 hoorde de familie van Ey.(...) een gerucht dat jullie een homoseksuele relatie hadden. De familie van Ey.(...) kwam naar uw toenmalige school en rapporteerde dit waarop u door de directeur van school werd gestuurd. Ey.(...) vertrok daarna naar een andere stad maar keerde in 2011 terug naar Kumba. Jullie relatie bleef duren. In 2012 kloeg zijn familie u aan bij de 'council' omdat ze jullie niet wilden samen zien, zelfs niet als vrienden. U werd bij de raad geroepen maar u gaf niets toe. U werd geslagen maar gaf nog niets toe.

Op 1 januari 2014 werd u door de politie opgepakt en gearresteerd. U werd ervan beschuldigd homo te zijn. Wanneer uw vriendin langskwam op het politiekantoor en u zei dat zij uw vriendin was, beschuldigde de politie u ervan biseksueel te zijn. U werd 9 dagen opgesloten en werd vrijgelaten omdat er geen bewijs was en omdat de advocaat die werd aangesteld door de 'Bisexual Association' waarvan u lid bent, zijn best deed om u vrij te krijgen.

Omdat de familie van Ey.(...) niet tevreden was, gingen ze weer naar de politie en op 4 april 2014 werd u weer door de politie opgepakt. Op 25 april werd u vrijgelaten nadat uw partner Ey.(...) had ontkend dat jullie een relatie hadden en verklaarde dat jullie enkel goede vrienden waren.

Begin juli 2014 ontmoette u dan N.(...), een man van Yaoundé die toenadering tot u zocht. Op 15 juli ging u met hem naar een hotel waar hij u vragen stelde over de 'Bisexual Association' waartoe u behoorde en over uw seksuele oriëntatie. In zijn hotelkamer bevond er zich opname-apparatuur. Toen jullie aanstalten maakten om seks te hebben, trok N.(...) zich terug in de badkamer en hoorde u hem spreken aan de telefoon. U hoorde hem zeggen dat alles werd opgenomen. U voelde dat dit opgezet spel was en besloot te gaan lopen. U rende weg uit het hotel. De politie zocht u in het hotel en omdat ze u niet vonden gingen ze naar uw huis. U was ook daar niet. Ze toonden de opnames aan uw familie.

De volgende dag toen u thuis kwam was uw familie boos op u. Meteen kwamen er ook 5 politieagenten die u kwamen arresteren. Toen u wou gaan lopen, werd uw oudste zus doodgeschoten. U kon ontkomen en belde de voorzitter van de 'Bisexual Association' op. Die organiseerde uw vertrek uit Kameroen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als biseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn biseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. Er dient te worden vastgesteld dat dit in casu niet het geval is.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u enkele bedenkelijke verklaringen aflegt over de ontdekking en beleving van uw biseksualiteit.

Zo verklaarde u dat de eerste persoon met wie u een relatie had, C.(...) was. U was 11 jaar oud toen deze relatie begon (zie gehoor CGVS, p. 4, 10). U verklaarde dat het C.(...) was die u in 'die dingen' introduceerde (zie gehoor CGVS, p. 10). U verklaarde verder dat het (voor C.(...)) gemakkelijk was om u te dwingen dingen te doen die u nooit wou doen. Hierop later door de protection officer (hierna PO) teruggekomen met de vraag of hij u dan ook dwong dingen te doen, **komt u op uw verklaring terug** door te stellen dat u dat niet zou zeggen maar verklaarde u nu dat u wel kon misleid worden. U voegt er verder nog aan toe dat, indien u een grotere man was geweest u misschien een wijzere beslissing had genomen, **hoewel u niet blijkt te weten wat die wijzere beslissing dan kon geweest zijn** (zie gehoor CGVS, p. 10). Later tijdens het gehoor vermeldde u ook dat C.(...) ervaring had en wist hoe u te kalmeren. Gevraagd of u dan gekalmeerd diende te worden, **bleek u dit echter niet te weten** (zie gehoor CGVS, p.11). Gevraagd of u, toen u een relatie had met C.(...), wist of dat dan homo- of biseksualiteit was, antwoordt u door te stellen dat je op dat moment 'gewoon verliefd bent'. Wanneer hier dan wordt op ingegaan door de PO door te vragen of u dan verliefd was op C.(...), verklaart u echter **het niet te weten** (zie gehoor CGVS, p.11). Er dient hierbij te worden opgemerkt dat u, betreffende uw ontlukende biseksualiteit gedurende de relatie met C.(...), toch wel meerdere

inconsistente verklaringen aflegt. U legde meerdere verklaringen af betreffende deze relatie en het ontstaan ervan, waarbij u, wanneer er door de PO werd op ingegaan, niet in staat bleek enige uitleg te verschaffen of zelfs terugkwam op uw verklaringen of deze afzwakte. Deze vaststellingen laten reeds toe ernstig te twijfelen aan de daadwerkelijke beleving van de relatie die u aanhaalt maar laat ook toe vast te stellen dat u alvast niet aantoonde in enige mate over uw ontluikende bisexualiteit gereflecteerd te hebben. U legt menige verklaring af zonder hier een doorleefde toelichting bij te kunnen geven.

Uw verklaringen dat u, indien u een grotere man was geweest, misschien een wijzere beslissing had genomen (zie gehoor CGVS, p.10), dat u gay bent geworden omdat u misschien misleid werd door uw jonge leeftijd en doordat (C.(...)) van uw leeftijd geprofiteerd heeft (zie gehoor CGVS, p. 11) tonen bovendien niet aan dat u uw seksuele geaardheid ziet als een intrinsiek deel van uw persoonlijkheid maar wel als een gevolg van keuzes (gemaakt door uzelf of door personen in uw omgeving) en gebeurtenissen.

U verklaart uitdrukkelijk dat het C.(...) was die u introduceerde en u weet niet of u ook gay zou zijn indien u C.(...) niet ontmoet had (zie gehoor CGVS, p. 10-11). U verklaarde dat u C.(...) leerde kennen toen u met uw moeder van de Franstalige provincie Littoral naar Kumba verhuisde. U verklaarde dat u niet zo goed was in Engels en uw moeder daarom besloot dat u bij een vriendin van haar moest blijven die lerares was en dat u daar C.(...) leerde kennen die daar ook inwoonde (zie gehoor CGVS, p.10). Aan het begin van het gehoor verklaarde u ook dat u uit een Franstalig gezin komt, maar naar school ging in het Engels (zie gehoor CGVS, p.2). Echter, voor de Federale Politie verklaarde u dat uw moedertaal Engels is en haalde u Frans als tweede taal aan (zie administratief verslag illegaal verblijf, verzonden op 24/8/2015). Ook voor de DVZ verklaarde u Engels te spreken en deze taal voldoende te beheersen om er uw gehoor in te doen. U verklaarde verder nog Pigeon (sic) English voldoende te beheersen en u haalde ook Frans aan maar verklaarde die taal onvoldoende te beheersen (zie verklaring betreffende procedure, dd. 15/9/2015). Aangezien u voor DVZ en Fedpol verklaarde dat Engels uw eerste en moedertaal is, is het niet aannemelijk dat u bij de vriendin van uw moeder diende te blijven omdat uw Engels, na jullie verhuis uit de Littoral-provincie, onvoldoende was. Bijgevolg kunnen ook vragen gesteld worden bij uw verklaringen over de manier waarop u C.(...), die u introduceerde, leerde kennen.

Uit bovenstaande vaststelling blijkt reeds dat u er niet in slaagt aannemelijke verklaringen af te leggen aangaande de ontdekking van uw eigen seksuele geaardheid. Er dient bovendien te worden vastgesteld dat u ook betreffende de ontdekking van de geaardheid van uw partner weinig kan aanbrengen. Gevraagd hoe Ey.(...) gay is geworden, kan u hier geen antwoord op geven. U verklaart er ook niet over gesproken te hebben met Ey.(...) (zie gehoor CGVS, p. 16). Het is niet aannemelijk dat een bi- of homoseksueel koppel dat jarenlang samen is (jullie zouden een relatie gehad hebben sinds 2007 tot nu (zie gehoor CGVS, p.4)), in een homofobe omgeving als de Kameroense maatschappij, in al die jaren niet zou gesproken hebben over de ontdekking van hun seksuele geaardheid.

Ook over de beleving van uw seksuele geaardheid in Kameroen legt u onaannemelijke verklaringen af.

Vooreerst dienen uw verklaringen met betrekking tot de problemen met N.(...) te worden opgemerkt. U verklaarde N.(...) begin juli ontmoet te hebben (zie gehoor CGVS, p.7). U verklaarde dat hij u uitvroeg en dat u uw 'seksuele kaart' moest laten zien, waarmee u doelde op de lidkaart van de 'Bisexual Association' in Kumba waar u lid van was (zie gehoor CGVS, p.8). U sprak blijkbaar openlijk tegen hem over de associatie, die nochtans 'een beetje' geheim is zoals u aanhaalde (zie gehoor CGVS, p.7), en over uw eigen seksuele geaardheid (zie gehoor CGVS, p.8). Gevraagd wie N.(...) is, verklaarde u dat u hem kent als iemand van Yaoundé. Gevraagd wat u nog over hem weet, komt u niet verder dan te stellen dat u zich later realiseerde dat hij een 'set-up' was (zie gehoor CGVS, p.13). Er dient te worden opgemerkt dat u toch maar weinig informatie kan verstrekken over iemand aan wie u wel veel informatie gaf die bezwarend kon zijn voor u en de associatie waarvan u lid was. Het is moeilijk aan te nemen dat u, die zich sinds 2006 bewust zou zijn geweest van zijn seksualiteit en de daarmee gepaard gaande problemen in een land als Kameroen en u die lid was van een associatie waarin er veel aandacht werd besteed aan het voorzichtig zijn (zie gehoor CGVS, p. 11, 12, 18) zo te werk ging. Gevraagd hoe u iemand kon introduceren in de associatie, haalde u zelf aan dat men zeker moet zijn dat de persoon die men wil introduceren is wat hij zegt dat hij is (zie gehoor CGVS, p.13). In dat opzicht is het niet aannemelijk dat u zo onvoorzichtig met N.(...) te werk ging en zo openlijk informatie aan hem gaf over het bestaan van deze organisatie in Kumba.

Ook uw verklaringen over hoe bi- of homoseksuelen elkaar leren kennen in Kameroen zijn niet aannemelijk. Zo zou u A.(...), de man die u introduceerde bij de 'Bisexual Association' op de man af gevraagd hebben of hij 'G' was, omdat hij zich een beetje zoals een vrouw gedroeg (zie gehoor CGVS, p. 9). U verklaarde dat 'G' een soort codewoord is dat enkel gekend is door gays in Kameroen waardoor beide gesprekspartners meteen weten dat ze gay zijn. Ook tegen uw later partner Ey.(...) zou u gezegd

hebben 'je ziet er uit als een G, ben je een G ?' (zie gehoor CGVS, p. 15). Ook N.(...) zou het codewoord 'G' tegen u gebruikt hebben waardoor u er zeker van was dat hij ook gay was (zie gehoor CGVS, p.13). Uw groot vertrouwen in het gebruik van dit, nochtans niet moeilijk te ontcijferen codewoord - zeker in de vraag 'U ziet er G uit, ben je een G ?' – toont opnieuw aan dat u onbekend bent met de moeilijkheden waarmee bi- en homoseksuelen in een maatschappij als de Kameroense worden geconfronteerd om relaties aan te gaan en hun geaardheid ten allen prijze geheim te houden om ernstige problemen en vervolging te vermijden. U stelt het voor alsof door dit codewoord het gemakkelijk is relaties aan te gaan en andere homoseksuelen te leren kennen, terwijl u lijkt voorbij te gaan aan de mogelijke problemen en risico's van het gebruik van zo'n woord, ook wanneer u daar door uw advocaat en de PO op wordt gewezen (zie gehoor CGVS, p.9, 14).

Dezelfde vaststelling kan gedaan worden aan de hand van uw verdere verklaringen. Wanneer u gevraagd wordt hoe N.(...) uw vertrouwen kon winnen, verklaart u merkwaardig genoeg dat hij uw vertrouwen niet nodig had (zie gehoor CGVS, p. 13). Opnieuw bent u niet in staat zich in te leven in de moeilijke omstandigheden waarin homoof biseksuelen zich in Kameroen bevinden wanneer ze een nieuwe relatie aangaan. Gezien het homofobe klimaat en de vervolging van homoseksuelen in het land, is vertrouwen daar nu net een heel belangrijk element in het aangaan van een (seksuele) relatie. Ook wanneer gevraagd wordt hoe uw relatie met Ey.(...) begonnen is, haalt u aan dat dit gebeurde 'zoals elke andere relatie. Als je 'into' iets bent, ga je ervoor.' (zie gehoor CGVS, p. 14). Ook hier staat u niet stil bij het problematische karakter van het aangaan van homoseksuele relaties in een land als Kameroen, wat de doorleefdheid van uw verklaringen fundamenteel aantast.

Verder werd u gevraagd of het leven voor biseksuelen moeilijk is in Kameroen, waarop u meerdere voorbeelden aanhaalt waaruit moet blijken hoe moeilijk u het had. U haalt aan dat uw opleiding werd gestopt, dat u de kerk niet meer in mocht, dat u zich nutteloos voelde, dat u geen kieskaart meer kreeg,... (zie gehoor CGVS, p. 17). Later tijdens het gehoor verklaarde u ook dat uw toekomst in Kameroen er vreselijk uit zag (zie gehoor CGVS, p. 18). Merkwaardig genoeg verklaarde u meteen na deze ontboezemingen, wanneer gepeild werd naar eventuele eerdere plannen om Kameroen te verlaten (gezien uw moeilijke leven), dat het u nooit eerder te binnen is geschoten om Kameroen te verlaten en dat u **wel OK was** (zie gehoor CGVS, p. 18). Ook hier zijn uw verklaringen dus allesbehalve coherent te noemen. Ondanks alle problemen die u zou hebben gehad en het moeilijke leven dat u zou geleid hebben in Kameroen omwille van uw seksuele oriëntatie, blijkt uw partner Ey.(...), in tegenstelling tot u, geen problemen te hebben gehad omwille van zijn biseksualiteit en verklaart u, gevraagd hoe hij denkt over het feit dat hij biseksueel is, dat hij het leuk vindt (zie gehoor CGVS, p. 15, 19). Gezien uw eerdere verklaringen over het moeilijke leven van homoseksuelen in Kameroen, lijkt deze voorstelling van de 'feiten' enigszins simplistisch en getuigt ze opnieuw van enige moeite om u in te leven in het leven van bi- of homoseksuelen in Kameroen.

Deze vaststellingen laten toe te concluderen dat uw verklaringen over de beleving van uw geaardheid in Kameroen niet doorleefd, noch aannemelijk zijn. Bovendien tasten deze verklaringen ook reeds de geloofwaardigheid van uw relatie met Ey.(...) aan. Ook andere verklaringen laten toe geen geloof meer te hechten aan uw relatie met Ey.(...).

U verklaarde sinds 2007 een relatie te hebben met Ey.(...), maar u sprak nooit met hem over de ontdekking van zijn homoseksualiteit (zie boven), wat reeds merkwaardig is. Bovendien verklaarde u dat u door de familie van Ey.(...) vervolgd werd omdat zij steeds klacht tegen u indienden, maar u weet merkwaardig genoeg niet of die familie op de hoogte is van Ey.(...)'s geaardheid en jullie zouden daarover ook niet gesproken hebben (zie gehoor CGVS, p. 15). Het is totaal niet aannemelijk dat u hierover met Ey.(...) niet zou gesproken hebben. Bovendien verklaarde u dat het ook niet uitmaakt of ze het al dan niet weten, want het is zijn familie (zie gehoor CGVS, p. 15). Gezien de manier waarop de familie van Ey.(...) u behandelde omdat ze u ervan verdachten homoseksueel te zijn, is dit een zeer merkwaardige uitspraak.

Gevraagd of Ey.(...) ook plannen heeft om Kameroen te verlaten, verklaart u dat u zijn gedachten niet kan lezen. U verklaarde ook dat jullie niet met elkaar praatten over de mogelijkheid van Ey.(...) om naar België te komen (zie gehoor CGVS, p. 19). Ook hier is het niet aannemelijk dat u hierover niet zou spreken met de persoon met wie u gedurende 8 jaar een 'loving' (zie gehoor CGVS, p. 15) relatie zou hebben.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u, als lid van een vereniging die zich inzet om biseksuelen te helpen, slechts weinig tot niet op de hoogte bent van de situatie van bi- en homoseksuelen in Kameroen.

Zo verklaarde u meermaals dat u een gevangenisstraf van 10 jaar riskeerde in Kameroen. U expliciet gevraagd of de strafmaat inderdaad 10 jaar is, verklaarde u te denken dat dat een minimum is omdat dat is wat u hoorde toen u opgesloten zat bij de politie (zie gehoor CGVS, p. 19). Het is merkwaardig dat u niet beter op de hoogte bent van de strafmaat, gezien u lid was van een associatie die biseksuelen bijstond via een advocaat voor wettelijke zaken en door hen te wijzen op voorzichtigheid (zie gehoor

CGVS, p. 12). Dat u ook niet naar deze associatie verwijst wanneer u gevraagd wordt hoe u op de hoogte bent van de strafmaat, spreekt ook voor zich. Er dient te worden opgemerkt dat de strafmaat voor homoseksualiteit in Kameroen van 6 maanden tot 5 jaar gevangenisstraf is (zie informatie in uw administratief dossier).

Verder bleek u niet op de hoogte van het bestaan van andere organisaties of advocaten in Kameroen die opkomen voor de rechten van homoseksuelen (zie gehoor CGVS, p. 12, 19). Gezien u zelf lid was van dergelijke organisatie en gezien u blijkbaar via deze organisatie via feestjes ook in contact kwam met andere homoseksuelen, is het niet aannemelijk dat u totaal geen weet heeft van het bestaan van andere dergelijke organisaties of advocaten, die wel degelijk bestaan en niet in het geheim opereren maar aan de buitenwereld bekend zijn (zie informatie in uw administratief dossier).

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u na uw eerste arrestatie werd vrijgelaten na tussenkomst van een advocaat, maar dat u niet meer weet hoe die advocaat heet (zie gehoor CGVS, p. 7). Gezien de problemen die u in Kameroen aanhaalde zou men er vanuit kunnen gaan dat u er alle belang bij had de naam van een advocaat die u uit deze penibele situatie wist te krijgen, te onthouden.

Verder dient te worden vastgesteld dat u reeds op 23 of 24 mei 2015 aankwam in België (zie verklaring DVZ, dd. 15/9/2015, nr. 31). Pas op 24 augustus 2015, drie maanden na uw aankomst in België, toen u door de Federale Politie in België werd tegengehouden op de luchthaven van Zaventem, vermeldde u een eerste keer de reden waarom u niet kon terugkeren naar Kameroen (zie Administratief verslag illegaal verblijf dd. 24/8/2015). Dat u pas drie maanden nadat u in België aankwam, dan nog nadat u door de politie werd aangehouden, bescherming vroeg tast eens te meer de ernst en oprechtheid van uw vrees voor vervolging in uw land van herkomst aan.

Bovendien verklaart u van uw sociaal assistent, dus pas nadat u door de Belgische politie werd aangehouden en werd toegewezen aan het Centrum voor Illegalen te Brugge, vernomen te hebben dat homoseksualiteit in België is toegelaten (zie gehoor CGVS, p.17). Hoewel u van plan was door te reizen naar Ierland op het moment dat u door de Federale Politie werd aangehouden, weet u niet of homoseksualiteit in Ierland toegestaan is (zie gehoor CGVS, p. 17). Het is niet aannemelijk dat iemand die uit vrees voor zijn leven op de vlucht is uit zijn land van herkomst, omdat zijn seksuele geaardheid daar niet aanvaard is, zich niet meteen informeert over zijn situatie in het land waar hij naartoe reist of waar hij zich bevindt. Aangezien u actief bent op het internet (zie gehoor CGVS, p. 17), kan dit voor u niet onoverkomelijk geweest zijn. Uit uw facebookprofiel blijkt ook dat u toegang had tot het internet op het moment dat u in België was, aangezien u uw profiel op 27 mei nog aanvulde.

Opmerkelijk hierbij is ook de reactie op uw facebookprofiel van één van uw facebookvrienden : 'Your dream finally come true iam happy for you.', een enigszins merkwaardige boodschap ten aanzien van iemand die zijn land en familie heeft moeten achterlaten nadat zijn zus vermoord werd en die vreest voor zijn eigen leven en nooit eerder plannen had om Kameroen te verlaten (zie gehoor CGVS, p. 18).

Verder dient te worden opgemerkt dat uit uw facebookprofiel eveneens blijkt dat u studeerde aan de universiteit van Buea. U verklaarde zelf nochtans dat u in 2008 van school werd gestuurd omwille van uw homoseksuele geaardheid en dat u nadien nergens meer op school terecht kon en een 'drop-out' werd, omdat om een nieuwe school binnen te geraken u een brief van uw oude school zou nodig hebben, die zou vermelden dat u gay was (zie gehoor CGVS, p. 6). U verklaarde maar tot en met het 4e jaar secundair school gelopen te hebben. Gezien de vermelding op uw facebookprofiel betreffende uw hogere studies kan hier ook geen geloof meer aan gehecht worden.

U legt ten slotte geen enkel document voor dat uw identiteit, reisweg of asielrelaas kan staven.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt hij een poging om de weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen.

Als bijlage aan het verzoekschrift voegt verzoeker een artikel van Wikipedia over bisexualiteit.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij betreffende zijn ontluikende bisexualiteit gedurende de relatie met C. meerdere inconsistente verklaringen aflegt waarbij hij, wanneer er door de PO werd op ingegaan, niet in staat bleek enige uitleg te verschaffen of zelfs terugkwam op zijn verklaringen of deze afzwakte, vaststellingen welke reeds toelaten ernstig te twifelen aan de daadwerkelijke beleving van de relatie die hij aanhaalt en welke toelaten te stellen dat hij alvast niet aantoonde in enige mate over zijn ontluikende bisexualiteit gereflecteerd te hebben daar hij menige verklaringen aflegt zonder hier een doorleefde toelichting bij te kunnen geven, (ii) zijn verklaringen dat hij, indien hij een grotere man was geweest, misschien een wijzere beslissing had genomen, dat hij gay is geworden omdat hij misschien misleid werd door zijn jonge leeftijd en doordat C. van zijn leeftijd geprofiteerd heeft, bovendien niet aantonen dat hij zijn seksuele geaardheid ziet als een intrinsiek deel van zijn persoonlijkheid maar wel als een gevolg van keuzes (gemaakt door hemzelf of door personen in zijn omgeving) en gebeurtenissen, (iii) het, gelet op zijn verklaringen voor DVZ en Fedpol dat Engels zijn eerste en moedertaal is, niet aannemelijk is dat hij bij de vriendin van zijn moeder diende te blijven omdat zijn Engels na hun verhuis uit de Littoral-provincie onvoldoende was zodat bijgevolg ook vragen kunnen gesteld worden bij zijn verklaringen over de manier waarop hij C., die hem introduceerde, leerde kennen, (iv) hij ook betreffende de ontdekking van de geaardheid van zijn partner weinig kan aanbrengen terwijl het niet aannemelijk is dat een bi- of homoseksueel koppel dat jarenlang samen is in een homofobe omgeving als de Kameroense maatschappij in al die jaren niet zou gesproken hebben over de ontdekking van hun seksuele geaardheid, (v) hij maar weinig informatie kan verschaffen over N., aan wie hij wel heel veel informatie gaf die bezwarend kon zijn voor hem en de 'Bisexual Association' in Kumba waarvan hij lid was en het moeilijk aan te nemen is dat verzoeker, die zich sinds 2006 bewust zou zijn geweest van zijn bisexualiteit en de daarmee gepaard gaande problemen in een land als Kameroen en die lid was van een associatie waarin er veel aandacht werd besteed aan het voorzichtig zijn, zo te werk ging, (vi) ook zijn verklaringen over hoe bi- of homoseksuelen elkaar leren kennen in Kameroen niet aannemelijk zijn en zijn verklaringen in dit verband aantonen dat hij onbekend is met de moeilijkheden waarmee bi- en homoseksuelen in een maatschappij als de Kameroense worden geconfronteerd om relaties aan te gaan en hun geaardheid ten allen prijze geheim te houden om ernstige problemen en vervolging te vermijden, en ook zijn antwoorden op de vragen hoe N. zijn vertrouwen kon winnen en hoe zijn relatie met Ey. begonnen is aantonen dat hij niet in staat is zich in te leven in de moeilijke omstandigheden waarin homo- of biseksuelen zich in Kameroen bevinden wanneer ze een nieuwe relatie aangaan, (vii) ook zijn verklaringen op de vraag of het leven voor biseksuelen moeilijk is in Kameroen allesbehalve coherent te noemen zijn en, ondanks alle problemen die hijzelf zou hebben gehad en het moeilijk leven dat hij zou geleid hebben in Kameroen omwille van zijn seksuele oriëntatie, zijn partner Ey. geen problemen blijkt te hebben gehad omwille van diens bisexualiteit en verzoeker, gevraagd hoe Ey. denkt over het feit dat hij biseksueel is, zelf verklaart dat hij het leuk vindt, voorstelling van de feiten welke gezien zijn eerdere verklaringen over het moeilijke leven van homoseksuelen in Kameroen enigszins simplistisch lijkt en opnieuw getuigt van moeite om zich in te leven in het leven van bi- of homoseksuelen in Kameroen, (viii) het geheel van bovenstaande vaststellingen, alsook verzoekers verklaringen dat hij nooit met Ey. sprak over de ontdekking van diens homoseksualiteit, dat hij niet weet of de familie van Ey., door wie hijzelf vervolgd werd, op de hoogte is van diens geaardheid, en hij evenmin weet of Ey. ook plannen heeft om Kameroen te verlaten, niet toelaten enig geloof te hechten aan zijn relatie met Ey., (ix) hij, als lid van een vereniging die zich inzet om biseksuelen te helpen, slechts weinig tot niet op de hoogte is van de situatie van bi- en homoseksuelen in Kameroen, hij in het bijzonder niet op de hoogte is van de strafmaat voor homoseksualiteit, hij evenmin op de hoogte is van het bestaan van andere organisaties of advocaten in Kameroen die opkomen voor de rechten van homoseksuelen, die nochtans niet in het geheim opereren maar aan de buitenwereld gekend zijn en hij niet meer weet hoe de advocaat noemt door wiens tussenkomst hij na zijn eerste arrestatie werd vrijgelaten, (x) het gegeven dat hij pas drie maanden nadat hij in België aankwam, en dan nog nadat hij door de politie werd aangehouden op de luchthaven van Zaventem, bescherming vroeg eens te meer de ernst en de oprechtheid van zijn vrees voor vervolging in zijn land van herkomst aantast, (xi) hij verklaart dat hij pas van zijn sociaal assistent heeft vernomen dat homoseksualiteit in België is toegelaten en hij, hoewel hij van plan was door te reizen naar Ierland, niet weet of homoseksualiteit in Ierland toegestaan is terwijl het niet aannemelijk is dat iemand die uit vrees voor zijn leven op de vlucht is uit zijn land van herkomst omdat zijn seksuele geaardheid daar niet aanvaard is zich niet meteen informeert over zijn situatie in het land waar hij naartoe reist of waar hij zich bevindt, (xii) de reactie op zijn facebookprofiel van een van zijn vrienden 'Your dream finally come true iam happy for you' een enigszins merkwaardige boodschap is ten aanzien van iemand die zijn land en familie heeft moeten achterlaten nadat zijn zus vermoord werd en die vreest voor zijn eigen leven en nooit eerder plannen had om Kameroen te

verlaten, (xiii) gezien de vermelding op zijn facebookprofiel betreffende zijn hogere studies evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn bewering dat hij in 2008 van school werd gestuurd omwille van zijn homoseksuele geaardheid en dat hij nadien nergens meer op school terecht kon en een 'drop-out' werd en (xiv) hij geen enkel document voorlegt dat zijn identiteit, reisweg of asielrelaas kan staven.

2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 23 oktober 2015 (CG nr. 1519099), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Na lezing van het administratief dossier oordeelt de Raad dat verzoeker er geenszins in slaagt een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie aan te tonen. Gelet op verzoekers vage, incoherente, tegenstrijdige en weinig doorleefde verklaringen, is de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden biseksuele geaardheid, noch aan de door hem voorgehouden relatie met Ey., noch aan de problemen die hij omwille van deze relatie zou hebben ondervonden, noch aan het incident met N. dat voor verzoeker de aanleiding zou zijn geweest om Kameroen te verlaten. Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.4.1. Zo wordt in de bestreden beslissing vooreerst correct opgemerkt als volgt: *"Zo verklaarde u dat de eerste persoon met wie u een relatie had, C.(...) was. U was 11 jaar oud toen deze relatie begon (zie gehoor CGVS, p. 4, 10). U verklaarde dat het C.(...) was die u in 'die dingen' introduceerde (zie gehoor CGVS, p. 10). U verklaarde verder dat het (voor C.(...)) gemakkelijk was om u te dwingen dingen te doen die u nooit wou doen. Hierop later door de protection officer (hierna PO) teruggekomen met de vraag of hij u dan ook dwong dingen te doen, komt u op uw verklaring terug door te stellen dat u dat niet zou zeggen maar verklaarde u nu dat u wel kon misleid worden. U voegt er verder nog aan toe dat, indien u een grotere man was geweest u misschien een wijzere beslissing had genomen, hoewel u niet blijkt te weten wat die wijzere beslissing dan kon geweest zijn (zie gehoor CGVS, p. 10). Later tijdens het gehoor vermeldde u ook dat C.(...) ervaring had en wist hoe u te kalmeren. Gevraagd of u dan gekalmeerd diende te worden, bleek u dit echter niet te weten (zie gehoor CGVS, p.11). Gevraagd of u, toen u een relatie had met C.(...), wist of dat dan homo- of biseksualiteit was, antwoordt u door te stellen dat je op dat moment 'gewoon verliefd bent'. Wanneer hier dan wordt op ingegaan door de PO door te vragen of u dan verliefd was op C.(...), verklaart u echter het niet te weten (zie gehoor CGVS, p.11). Er dient hierbij te worden opgemerkt dat u, betreffende uw ontluikende biseksualiteit gedurende de relatie met C.(...), toch wel meerdere inconsistente verklaringen aflegt. U legde meerdere verklaringen af betreffende deze relatie en het ontstaan ervan, waarbij u, wanneer er door de PO werd op ingegaan, niet in staat bleek enige uitleg te verschaffen of zelfs terugkwam op uw verklaringen of deze afzwakte. Deze vaststellingen laten reeds toe ernstig te twijfelen aan de daadwerkelijke beleving van de relatie die u aanhaalt maar laat ook toe vast te stellen dat u alvast niet aantoonde in enige mate over uw ontluikende biseksualiteit gereflecteerd te hebben. U legt menige verklaring af zonder hier een doorleefde toelichting bij te kunnen geven. Uw verklaringen dat u, indien u een grotere man was geweest, misschien een wijzere beslissing had genomen (zie gehoor CGVS, p.10), dat u gay bent geworden omdat u misschien misleid werd door uw jonge leeftijd en doordat (C.(...)) van uw leeftijd geprofitteerd heeft (zie gehoor CGVS, p. 11) tonen bovendien niet aan dat u uw seksuele geaardheid ziet als een intrinsiek deel van uw persoonlijkheid maar wel als een gevolg van keuzes (gemaakt door uzelf of door personen in uw omgeving) en gebeurtenissen."*

Verzoeker voert aan dat hij opkeek naar C., die bovendien zeer intelligent was, waar deze laatste wellicht misbruik van heeft gemaakt. Verzoeker stelt op heden nog steeds niet goed te weten welke plaats hij deze ervaringen moet geven. Enerzijds werd er misbruik gemaakt van zijn jonge leeftijd, anderzijds kan hij ook niet zeggen dat deze ervaringen enkel negatief waren. Deze innerlijke tweestrijd blijkt volgens verzoeker ook uit zijn verklaringen. Verzoeker acht het bovendien vreemd dat verwerende

partij lijkt te verwachten dat hij weet hoe biseksualiteit ontstaat en hij stelt dat het logisch is dat hij hierop geen pasklaar antwoord kan geven.

Met dergelijk verweer slaagt verzoeker er niet in de Raad te overtuigen. De Raad benadrukt dat van verzoeker mag worden verwacht dat hij, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de aanleiding vormden voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een afdoende coherente en geloofwaardige wijze weergeeft aan de overheden bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond ervan kan worden nagegaan of er met betrekking tot de asielzoeker aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit de lezing van het gehoorverslag dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn biseksuele geaardheid geenszins getuigen van doorleefde ervaringen en persoonlijke betrokkenheid waardoor geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas. Mede gelet op de jonge leeftijd waarop verzoeker een eerste homoseksuele relatie zou zijn aangegaan, moet dit een enorme impact op hem gehad hebben, zodat redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij overtuigender het relaas kan weergeven. Dit klemmt des te meer daar verzoeker afkomstig is uit een overwegend homofobe samenleving waarin bi- en homoseksualiteit taboe is. De oppervlakkige manier waarop verzoeker de ontdekking en de beleving van zijn ontluikende biseksuele gevoelens gedurende zijn relatie met C. voorstelt doet naar het oordeel van de Raad dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden biseksuele geaardheid. De argumentatie in het verzoekschrift doet hieraan geen afbreuk.

2.4.2. Voorts treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij in diens oordeel waar in de bestreden beslissing het volgende wordt gesteld: *“Ook over de beleving van uw biseksuele geaardheid in Kameroen legt u onaannemelijke verklaringen af.*

Vooreerst dienen uw verklaringen met betrekking tot de problemen met N.(...) te worden opgemerkt. U verklaarde N.(...) begin juli ontmoet te hebben (zie gehoor CGVS, p.7). U verklaarde dat hij u uitvroeg en dat u uw ‘biseksuele kaart’ moest laten zien, waarmee u doelde op de lidkaart van de ‘Bisexual Association’ in Kumba waar u lid van was (zie gehoor CGVS, p.8). U sprak blijkbaar openlijk tegen hem over de associatie, die nochtans ‘een beetje’ geheim is zoals u aanhaalde (zie gehoor CGVS, p.7), en over uw eigen seksuele geaardheid (zie gehoor CGVS, p.8). Gevraagd wie N.(...) is, verklaarde u dat u hem kent als iemand van Yaoundé. Gevraagd wat u nog over hem weet, komt u niet verder dan te stellen dat u zich later realiseerde dat hij een ‘set-up’ was (zie gehoor CGVS, p.13). Er dient te worden opgemerkt dat u toch maar weinig informatie kan verstrekken over iemand aan wie u wel veel informatie gaf die bezwarend kon zijn voor u en de associatie waarvan u lid was. Het is moeilijk aan te nemen dat u, die zich sinds 2006 bewust zou zijn geweest van zijn biseksualiteit en de daarmee gepaard gaande problemen in een land als Kameroen en u die lid was van een associatie waarin er veel aandacht werd besteed aan het voorzichtig zijn (zie gehoor CGVS, p. 11, 12, 18) zo te werk ging. Gevraagd hoe u iemand kon introduceren in de associatie, haalde u zelf aan dat men zeker moet zijn dat de persoon die men wil introduceren is wat hij zegt dat hij is (zie gehoor CGVS, p.13). In dat opzicht is het niet aannemelijk dat u zo onvoorzichtig met N.(...) te werk ging en zo openlijk informatie aan hem gaf over het bestaan van deze organisatie in Kumba.” Met de argumentatie in het verzoekschrift dat N. door zijn gedragingen heel snel zijn vertrouwen had gewonnen, dat dit vertrouwen hier inderdaad werd misbruikt, dat het achteraf gezien misschien naïef van hem was maar dat op het moment zelf de homoseksuele geaardheid van N. heel geloofwaardig was, waarmee hij in wezen blijft steken in het louter vasthouden aan zijn ongeloofwaardig bevonden verklaringen, slaagt verzoeker er niet een valabele verklaring te bieden voor zijn gedrag, dat bezwaarlijk als voorzichtig en behoedzaam kan worden beschouwd. In dit verband doen ook verzoekers uittalingen tijdens het gehoor de wenkbrauwen fronsen waar hij verklaarde als volgt: *“Hoe N.(...) dan leren kennen? We dronken. Ik dacht veel na. Het was ik alleen... Misschien had ik teveel alcohol op en we begonnen te praten. Misschien ging ik wat sneller dan normaal. Wat gebeurde er? We spraken? Waarover? Zoals vrienden, ik vind je leuk, wil je mijn vriend worden... Hoe kon hij je vertrouwen winnen? Ik denk niet dat hij mijn vertrouwen nodig had want hij speelde iets... We belden elkaar, hij pushte me op een manier. (...)”* (administratief dossier, stuk 4, p. 13). Immers, gezien het homofobe klimaat in Kameroen en de vervolging van homoseksuelen in het land, is vertrouwen net een heel belangrijk element in het aangaan van een (seksuele) relatie. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing blijkt uit hoger aangehaalde verklaringen dat verzoeker niet in staat blijkt te zijn zich in te leven in de moeilijke omstandigheden waarin homo- of biseksuelen zich in Kameroen bevinden wanneer ze een nieuwe relatie aangaan. Dit blijkt overigens tevens uit verzoekers verklaringen over hoe zijn relatie met Ey. begonnen is: *“Zoals elke andere relatie. Als je into iets bent ga je ervoor. Het zal niet geweest zijn zoals elke andere relatie toch. Het gaat over*

een relatie van een man met een man in Kameroen waar dat een taboe is... Vertel me zoals je het beleefd hebt... Het was niet ik die naar hem ging en vroeg of hij gay was, het was omdat ik leuk vond hoe hij bewoog dus ik kreeg zijn nummer en we werden vrienden? EN hij had zijn relatie. Met een jongen. Hoe wist je dat? Als ik je zie, er is een 'hidden word' dat we gebruiken en dan kunnen we praten. Ik realiseerde me dat hij in andere relatie was en later hoorde ik dat ze uit elkaar waren en ik vroeg of wij in een relatie konden zijn en hij zei hem even tijd te geven en dan kwam het." (administratief dossier, stuk 4, p. 14).

Ook uit de rest van verzoekers verklaringen blijkt dat hij niet de minste affiniteit heeft met de moeilijkheden waarmee bi- en homoseksuelen in een maatschappij als de Kameroense worden geconfronteerd om relaties aan te gaan: "Ook uw verklaringen over hoe bi- of homoseksuelen elkaar leren kennen in Kameroen zijn niet aannemelijk. Zo zou u A.(...), de man die u introduceerde bij de 'Bisexual Association' op de man af gevraagd hebben of hij 'G' was, omdat hij zich een beetje zoals een vrouw gedroeg (zie gehoor CGVS, p. 9). U verklaarde dat 'G' een soort codewoord is dat enkel gekend is door gays in Kameroen waardoor beide gesprekspartners meteen weten dat ze gay zijn. Ook tegen uw later partner Ey.(...) zou u gezegd hebben 'je ziet er uit als een G, ben je een G ?' (zie gehoor CGVS, p. 15). Ook N.(...) zou het codewoord 'G' tegen u gebruikt hebben waardoor u er zeker van was dat hij ook gay was (zie gehoor CGVS, p.13). Uw groot vertrouwen in het gebruik van dit, nochtans niet moeilijk te ontcijferen codewoord - zeker in de vraag 'U ziet er G uit, ben je een G ?' – toont opnieuw aan dat u onbekend bent met de moeilijkheden waarmee bi- en homoseksuelen in een maatschappij als de Kameroense worden geconfronteerd om relaties aan te gaan en hun geaardheid ten allen prijze geheim te houden om ernstige problemen en vervolging te vermijden. U stelt het voor alsof door dit codewoord het gemakkelijk is relaties aan te gaan en andere homoseksuelen te leren kennen, terwijl u lijkt voorbij te gaan aan de mogelijke problemen en risico's van het gebruik van zo'n woord, ook wanneer u daar door uw advocaat en de PO op wordt gewezen (zie gehoor CGVS, p.9, 14)." Met het louter volharden in zijn verklaringen dienaangaande, slaagt verzoeker er allerm minst in voorgaande vaststellingen en overwegingen te ontcrachten.

2.4.3. Gelet op verzoekers verklaringen dat zijn opleiding werd gestopt, dat hij de kerk niet meer in mocht, dat hij zich nutteloos voelde, dat hij geen kieskaart meer kreeg en dat zijn toekomst in Kameroen er vreselijk uit zag (administratief dossier, stuk 4, p. 17-18), mag het voorts verbazen dat verzoeker, wanneer gepeild werd naar eventuele eerdere plannen om Kameroen te verlaten (gezien zijn moeilijke leven), verklaarde dat het hem nooit eerder te binnen is geschoten om Kameroen te verlaten en dat hij wel ok was (administratief dossier, stuk 4, p. 18). Met de uitleg in het verzoekschrift dat hij zich telkens heeft proberen aan te passen en te schikken in zijn lot, tot dit niet meer mogelijk was, dat hij in eerste instantie telkens heeft geprobeerd om zijn geaardheid te verbergen en dat hij na het incident met N. besepte dat hij niet in Kameroen kon blijven, brengt verzoeker geen overtuigende argumenten bij die kunnen verklaren waarom hij, die reeds sinds 2006 besepte dat hij nooit een normaal leven zou hebben, zoals wordt aangehaald in het verzoekschrift, die sinds 2008 problemen zou hebben gekend omwille van zijn relatie met Ey. en die beweert dat hij omwille van deze relatie zelfs twee maal werd gearresteerd, er voor het beweerd incident met N. zelfs nooit aan heeft gedacht om Kameroen te verlaten en alzo zijn problemen en zijn moeilijke leven achter zich te laten.

2.4.4. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet het minste concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing waar wordt uiteengezet dat (i) het, gelet op zijn verklaringen voor DVZ en Fedpol dat Engels zijn eerste en moedertaal is, niet aannemelijk is dat hij bij de vriendin van zijn moeder diende te blijven omdat zijn Engels na hun verhuis uit de Littoral-provincie onvoldoende was zodat bijgevolg ook vragen kunnen gesteld worden bij zijn verklaringen over de manier waarop hij C., die hem introduceerde, leerde kennen, (ii) hij ook betreffende de ontdekking van de geaardheid van zijn partner weinig kan aanbrengen terwijl het niet aannemelijk is dat een bi- of homoseksueel koppel dat jarenlang samen is in een homofobe omgeving als de Kameroense maatschappij in al die jaren niet zou gesproken hebben over de ontdekking van hun seksuele geaardheid, (iii) ondanks alle problemen die hijzelf zou hebben gehad en het moeilijk leven dat hij zou geleid hebben in Kameroen omwille van zijn seksuele oriëntatie, zijn partner Ey. geen problemen blijkt te hebben gehad omwille van diens bisexualiteit en verzoeker, gevraagd hoe Ey. denkt over het feit dat hij bisexueel is, zelf verklaart dat hij het leuk vindt, voorstelling van de feiten welke gezien zijn eerdere verklaringen over het moeilijke leven van homoseksuelen in Kameroen enigszins simplistisch lijkt en opnieuw getuigt van enige moeite om zich in te leven in het leven van bi- of homoseksuelen in Kameroen, (iv) het geheel van de vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing, alsook verzoekers verklaringen dat hij nooit met Ey. sprak over de ontdekking van diens homoseksualiteit, dat hij niet weet of de familie van Ey., door wie hijzelf vervolgd werd, op de hoogte is van diens geaardheid,

en hij evenmin weet of Ey. ook plannen heeft om Kameroen te verlaten, niet toelaten enig geloof te hechten aan zijn relatie met Ey., (v) hij, als lid van een vereniging die zich inzet om biseksuelen te helpen, slechts weinig tot niet op de hoogte is van de situatie van bi- en homoseksuelen in Kameroen, hij in het bijzonder niet op de hoogte is van de strafmaat voor homoseksualiteit, hij evenmin op de hoogte is van het bestaan van andere organisaties of advocaten in Kameroen die opkomen voor de rechten van homoseksuelen, die nochtans niet in het geheim opereren maar aan de buitenwereld gekend zijn en hij niet meer weet hoe de advocaat noemt door wiens tussenkomst hij na zijn eerste arrestatie werd vrijgelaten, (vi) het gegeven dat hij pas drie maanden nadat hij in België aankwam, en dan nog nadat hij door de politie werd aangehouden op de luchthaven van Zaventem, bescherming vroeg eens te meer de ernst en de oprechtheid van zijn vrees voor vervolging in zijn land van herkomst aantast, (vii) hij verklaart dat hij pas van zijn sociaal assistent heeft vernomen dat homoseksualiteit in België is toegelaten en hij, hoewel hij van plan was door te reizen naar Ierland, niet weet of homoseksualiteit in Ierland toegestaan is terwijl het niet aannemelijk is dat iemand die uit vrees voor zijn leven op de vlucht is uit zijn land van herkomst omdat zijn seksuele geaardheid daar niet aanvaard is zich niet meteen informeert over zijn situatie in het land waar hij naartoe reist of waar hij zich bevindt, (viii) de reactie op zijn facebookprofiel van een van zijn vrienden 'Your dream finally come true iam happy for you' een enigszins merkwaardige boodschap is ten aanzien van iemand die zijn land en familie heeft moeten achterlaten nadat zijn zus vermoord werd en die vreest voor zijn eigen leven en nooit eerder plannen had om Kameroen te verlaten, (ix) gezien de vermelding op zijn facebookprofiel betreffende zijn hogere studies evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn bewering dat hij in 2008 van school werd gestuurd omwille van zijn homoseksuele geaardheid en dat hij nadien nergens meer op school terecht kon en een 'drop-out' werd en (x) hij geen enkel document voorlegt dat zijn identiteit, reisweg of asielrelaas kan staven. Het geheel van deze motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en allen bijdragen aan de algehele ongeloofwaardigheid van het door verzoeker uiteengezette asielrelaas, blijft derhalve onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.4.5. De Raad stelt vast dat verzoeker voor het overige blijft steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden asielmotieven, het verwijzen naar eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen, het tegenspreken van de gevolgtrekking door het commissaris-generaal, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging en de verwijzing naar de situatie van bi- en homoseksuelen in Kameroen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch zijn biseksualiteit en een gegronde vrees voor vervolging omwille van zijn voorgehouden seksuele geaardheid aannemelijk te maken.

2.4.6. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. Gelet op het geheel van de motieven van de bestreden beslissing, welke in voorliggend verzoekschrift niet op dienstige wijze worden ontkracht zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker evenmin aan dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Engels machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden

aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.8. Waar verzoeker vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen teneinde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS